

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 20 ΙΟΥΝΙΟΥ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 20 Ἰουνίου.

Τὴν 15 τοῦ ἐνεστῶτος ἀνεχώρησεν ἐκ Πόρου ὁ Ἐξ-
ουχάτος Κυβερνήτης συνωδευμένος ὑπὸ διαφόρων πολε-
μικῶν πλοίων καὶ διευθύνθη πρὸς τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον.
— Ὁ Συνταγματάρχης Βαρῶνος Ρεῖνέκ ἀναχωρεῖ σήμερον
πρὸς Κρήνην ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ βρικίου Ἡρακλέους
τοῦ καπετὰν Ν. Γιαννίτση. Στέλλεται δὲ ἐκεῖ παρὰ τῆς
Κυβερνήσεως.

Ἀπὸ τίνος ἤδη καιροῦ μετεκομίζοντο ἀπὸ τὴν Ζάκυνθον
καὶ ἐταμιεύοντο εἰς Κατάκολον καὶ Πυργίον τροφαί, εἰς
τὸ φαινόμενον διὰ τὰ πωλῶνται εἰς τοὺς ἐκεῖ καταφυ-
γόντας καὶ κατοικοῦντας δυστυχεῖς, πραγματικῶς δὲ διὰ
τὴν χρησιμεύσασιν εἰς τὸν Ἰσραήμην. Ὁ στενὸς ἀπο-
κλεισμός τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων ἀφαιρέσας ἀπὸ
αὐτὸν πᾶσαν ἐλπίδα τοῦ νὰ προμηθευθῇ τὰ πρὸς ὑπαρξιν
τοῦ στρατεύματός του ἀναγκαῖα, τὸν ἔκαμε νὰ ἐφεύρῃ
τοῦτον τὸν τρόπον, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ εἶχε συστήσει
μυστικούς ἐπιστάτας, διὰ τὰ δέχονται ταύτας τὰς ζω-
τροφίας, καὶ ἔθεσε καὶ εἰς τὰ ἐκεῖ πλησιόχωρα μέρη ἐν
στρατόπεδον, διὰ τὰ εὐκολύνῃ τὴν μετακομιδὴν αὐτῶν εἰς
τὰ φρούρια. Εἰδοποιηθεὶς περὶ τούτων ὁ ἀντιναύαρχος
Σακτούρης, διώρισε τὴν γολέτταν Ἀσπασίαν διοικουμένην
παρὰ τοῦ καπετὰν Ἀδριανοῦ Ἰωάννου νὰ κρατήσῃ τὰς
εἰς τὰς ἀποθήκας ἐκεῖνας εὐρισκομένας τροφὰς ὡς ἀνη-
κούσας εἰς τὸν Ἰσραήμην. Ὅθεν τὴν 5 τοῦ ἐνεστῶτος παρου-
σιασθεῖσα ἐκεῖ ἡ Ἀσπασία ἐκράτησε τὰς τροφὰς, καὶ τὰς
ἐφόρῳσεν εἰς τέσσαρα πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἐστέλλησαν πρὸς τὸν
Πόρον. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν τροφῶν τούτων ἐπιστάται,
μόλις ἐνεφανίσθη ἡ Ἀσπασία, καὶ κατανοήσαντες ὅτι
ἐμελλον νὰ ζητηθῶν ἀπὸ τοῦ πλοίαρχου αὐτῆς, ἔγειναν ἁ-
φαντοί. Αἱ τροφαὶ συμποσοῦνται εἰς τέσσαρας χιλιάδας βα-
τάλια. Δὲν εἶχον δὲ περάσει δύο ὥραι, ἀφοῦ ἐτελείωσεν
ὁ πλοίαρχος τῆς Ἀσπασίας τὴν διαταγὴν τοῦ ἀντιναύ-
αρχου, καὶ ἔφθασαν δύο χιλιάδες Ἀράβων διὰ τὰ
πάρου τὰ γεννήματα, ἀλλ' εὗρον τὰς ἀποθήκας κενὰς.

— Πρὸς ἡμερῶν μετεκομίσθη ἐνταῦθα τὸ λείψανον τοῦ
Κυρίου Ἀστιγγοῦ φυλαγμένον εἰς οἶνόν πνευμα· κεῖται
ἐν προσωρινῶς εἰς ἓνα παλαιὸν Ἑλληνικὸν τάφον, ἐωσοῦ
ἀποδοθῶσιν εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν τάξιν αἱ ἐπικήδειοι τιμαί.

— Ἀπὸ γράμματα ἐξ Εὐβοίας τῆς 13 τοῦ ἐνεστῶτος μαρτυ-
ρεται ὅτι ὁ Ὁμέρ πασας συνάξει ὅλα τὰ γεννήματα ἀπὸ τοὺς

κατοίκους τόσον, ὥστε εὔτε διὰ σπόρον τοὺς ἀφίνει, οὔτε διὰ
τροφὴν τῶν. Τούτο τὸ παράξενον κίνημά του μᾶς δίδει
νὰ καταλάβωμεν ὅτι μελετᾷ κακὰ ἐναντίον τῶν ἐγκαλοίκων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Μετάφρασις τῆς παρὰ τοῦ Ρεῖζ Ἐφέντη
ἀποσταλείσης ἐπιστολῆς πρὸς τὸν
τῆς Γαλλίας Πρέσβυν τὴν 29 Μαΐ-
ου 1828.

“ Ἐπειδὴ ἀντικείμενον τῶν παντοτεινῶν προσπαθειῶν
τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας καὶ τῆς Δύλης τῆς Γαλλίας εἶναι
ἡ στερέωσις τῶν τῆς φιλίας καὶ εὐνοίας δεσμῶν, οἵτινες
ἐνόνουν τὰ δύο κράτη, ἡ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναχώ-
ρησις καὶ ἀπομάκρυνσις τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας δὲν
ἤτο ποτε συγχωρημένη, οὔτε πρέπουσα· ἐὰν δὲ ἡ ἀναχώ-
ρησις τοῦ ἐντίμου ὑποκειμένου σας κατὰ βούλησιν τοῦ
πεπρωμένου διηγείρεται τὰ ἰδιαίτερα παράπονα τῆς φιλίας
μας, τὸ μακροχρόνιον τῆς ἀπουσίας σας δὲν μᾶς προὔξε-
νησεν ὀλιγωτέραν λύπην. Ἀλλ' ὅμως τὰ πράγματα
δείχνουν ἐναργῶς ὅτι, καθὼς ἡ Ὑ. Π. ἀπέδειξεν ἐν παντὶ
καιρῷ σκοποὺς καλοὺς καὶ προαίρεσιν ἀγαθὴν, καὶ ἡ
Δύλη τῆς Γαλλίας ἠγάπησε πάντοτε τὴν διατήρησιν
τῆς εὐτυχιστάτης ἀρμονίας.

„ Ἡ εἰδήσις τῆς εἰς Κέρκυραν ἐπιστροφῆς τοῦ φωτει-
νοτάτου ὑποκειμένου σας, ἀποδεικνύουσα τρανῶς τὴν εἰλι-
κρινῇ φιλίαν καὶ τοὺς ἀδόλους σκοποὺς τῆς Γαλλίας,
μᾶς ἐχαροποίησε τὰ μέγιστα· καὶ τὸ συμβεβηκὸς ταῦτα
ἀπαιτεῖ νὰ κάμωμεν ἡμεῖς τὸ πρῶτον βῆμα διὰ
ν' ἀνοίξωμεν τὴν ὁδὸν τῶν διαπραγματεύσεων συμ-
φώνως μετὰ τὴν καλὴν ἀρμονίαν, καὶ ν' ἀνατεώσωμεν τὰς σχέ-
σεις εὐλυχοῦς ἁμοιότητας. Ἐπειδὴ δὲ αἱ πρότερον καὶ αἱ μετέπει-
τα γεννημέναι φιλικαὶ διακηρύξεις σας ἀπέδειξαν ὅτι ἡ πρώτη
καὶ τελευταία ἐπιθυμία τῆς Γαλλίας, καὶ ὁ ἄδολος αὐτῆς
σκοπὸς περιορίζεται εἰς τὸ νὰ δέλῃ τὴν διατήρησιν τῆς
ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῆς Ὑ. Ὁ. Π.
τῆς παλαιᾶς αὐτῆς φίλης, καθὼς καὶ τὴν διαφύλαξιν τῆς
αὐτοκυριότητος καὶ ἀπολύτου δυνάμεώς της· ἐπειδὴ
τὸ σύστημα καὶ τὸ πολίτευμα τῆς Ὑ. Π. ἐστηρίχθησαν
πάντοτε εἰς τὴν ὀρθότητα καὶ τὴν δικαιοσύνην, καὶ εἶναι
πασίδηλον ὅτι αὐτὴ ὑπῆρξε σταθερῶς πιστὴ σύμμαχος,
ρυθμίζουσα ὅλα τὰ πράγματα κατὰ τὸν ἁγίον νόμον,
καὶ δὲν ἐσυγχώρησέ ποτε πρὸς τοὺς φίλους της τὴν παρά-
εσιν τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ὁρῶν τῆς ἀνικητοῦς φιλίας·
ὁ ἀποχωρισμὸς οὗτος δὲν ἐφάνη πραγματικῶς σύμφωνος με-
τὰς φιλικὰς τῶν δύο ἡμῶν αὐλῶν σχέσεις, ἀν καὶ αὐτὸ τὸ

μεβεθῆκός δὲν ἠδύνατο νὰ βλάψῃ τὴν μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρ-
ουσαν παλαιὰν καὶ πιστὴν φιλίαν. Ἡ ἡδονή, τὴν ὁποίαν οἱ
ἄλλοι αἰσθάνονται συνόντες μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν, συνέβαλε
ἐν τούτῳ εἰς τὸ νὰ βεβαιώσῃ τὴν προσκόλλησιν των, καὶ νὰ
ἐνισχύσῃ τοὺς δεσμούς των. Ἡ πρώτη καὶ τελευταία ἐπι-
στομία καὶ ὁ ἄδολος σκοπὸς τῆς Ὑ. Π. εἶναι, νὰ ἀκολουθῇ
τὴν ἀγαθὴν καὶ εὐθείαν ὁδὸν, καὶ νὰ εὕρῃ τὴν γενικὴν
εὐτυχίαν τῶν ὑπηκόων της. Τὰ δὲ εὐνοϊκὰ καὶ δίκαια δια-
κρίματα τῆς αὐλῆς τῆς Γαλλίας, ἥτις εἶναι παλαιὰ
καὶ ἐνθερμος φίλη τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, τείνουσι
ἐν πίστει πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

Ἐὰν δὲ τὸ λαμπρὸν καὶ φωτεινότατον ὑποκείμενόν
σας ἐπανεέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ
ἀποκαταστήσῃ εὐτυχῶς διὰ φιλικῶν συνδιαλέξεων καὶ
εἰλικρινεῶς συμφωνίας αἱ μεταξὺ ἡμῶν διαπραγμα-
τευθεῖσαι κατὰ τὴν ἄδολον προαίρεσιν καὶ τοὺς εὐνοϊκοὺς
σκοποὺς τῶν δύο ἐπικρατειῶν ὑποθέσεις, εἶναι ἀναμφί-
βολον ὅτι θέλετε λάβει ἀπὸ τὴν Ὑ. Π. πᾶσαν περιποι-
ήσιν καὶ τιμὴν.

Κατὰ τὰ εἰρημένα προσμένομεν μὲ εἰλικρινεστάτην
προθυμίαν τὴν εἰς τὴν πρωτεύουσάν ἐπιστροφὴν σας, καὶ
στελλομεν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν παρομοίαν ἐπιστολὴν
εἰς τὸν φίλον μας τὸν τῆς Ἀγγλίας Πρέσβυν.

Σὰς ἐπιστέλλομεν δὲ τὴν παροῦσαν, διὰ νὰ σὰς προ-
ειδοποιήσωμεν εἰδικώτερον καὶ νὰ σὰς ἐξηγηθῶμεν τὴν
ἰδιαιτέραν ὑπόληψιν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν πρὸς τὸ ὑπο-
κείμενόν σας.

Ἐλπίζει δὲ σὺν Θεῷ ὁ φίλος σας ὅτι, ὅταν λάβετε
τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, καὶ καταλάβετε τὰ ἐνδιαλαμβανό-
μενα, θέλετε μεταχειρισθῇ τὸν εὐνοϊκὸν ζήλόν σας εἰς
τὸ νὰ στερεώσετε τὴν εἰρηνικὴν τῆς ἀγαθῆς ὁμονοίας κατὰ
τὰ ἄνω ἐκτεθέντα.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, καθὼς καὶ ἄλλη μία πάντῃ ὁμοία
ἀποτεινομένη πρὸς τὸν Κύριον Στρατὶφὸρδον Κάνινγκα,
ἐκομίσθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Σμύρνην εἰς 30
ᾠγας. Ὁ ταχυδρόμος διευθύνετο πρὸς τὸν ἐν Σμύρνη
Πρόξενον τῶν Κατωχωρῶν. Τὴν 2 Ἰουνίου πρῶτῃ ἀνεχώρησεν
ἐκεῖθεν ἡ Γαλλικὴ γολέττα Δάφνη, ἐπιφορτισμένη νὰ
κομίσῃ τὰς δύο ἐπιστολάς εἰς Κέρκυραν. Ἀλλ' εἶναι
γνωστὸν ἔκτοτε ὅτι τὰς παρέδωκεν εἰς Πόρον εἰς ἓν ἑτε-
ρον πλοῖον, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Σμύρνην.

Ὁ Ταχυδρόμος τῆς Σμύρνης δημοσιεύει ὡς ἐπίσημον
τὸ ἑξῆς ἔγγραφον.

Ἀντίγραφον ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς τῆς
αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς τῆς Ῥωσσίας
πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς παρὰ
ταῖς ναυτικαῖς Δυνάμεσι τῆς Εὐρώ-
πης, ἐκ Πετροπόλεως τὴν 17 [29] Ἀ-
πριλλίου 1828.

Ὁ πόλεμος, τὸν ὁποῖον βιαζόμεθα νὰ κηρύξωμεν πρὸς
τὴν Πόρταν, θέλει ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν στόλον τῆς Α. Α. Μ.
τὸν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Κόμητος Ἐὐδην, νὰ βάλῃ
εἰς πρᾶξιν τὰς ἀρχὰς τοῦ θαλασσίου δικαίου ὡς πρὸς
τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῶν οὐδετέρων Δυνάμεων συνδεδεμένα,
ἢ μὴ, ὑπὸ πολεμικῶν, τὰ ὁποῖα ἤθελον ὑπάγει εἰς τοὺς
λιμένας τοὺς ὑπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν κυριότητα διατελοῦντας,
ἢ ἐξέρχεσθαι ἀπὸ αὐτοῦ.

Οἱ κανόνες, τοὺς ὁποῖους παραγγέλλεται ν' ἀκολουθῇ

κατὰ τοῦτο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐν τῇ Μεσογείῳ στόλου τῆς
Α. Α. Μ., ὀρίζονται ἀπὸ τὰς συνθήκας, τὰς ὁποίας ἐκυ-
ράσαμεν μετὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας αἱ δὲ συνθήκαι
αὗται εἶναι μὲν αἱ τελευταῖαι, δι' ὧν ἐπροκηρύξαμεν τὰς
ὀριστικὰς ἡμῶν περὶ τοῦ θαλασσίου δικαίου ἀρχὰς διὰ
τὴν πρὸς τὰ οὐδέτερα πλοῖα ἐφαρμογὴν του, δίδουν δὲ
πάλιν εἰς αὐτὰ τὰς βεβαιωτάτας ἀσφαλείας ἀπὸ πᾶσαν
ἀπαίτησιν ὑπερβολικὴν, ἀπὸ πᾶσαν ἐπὶ ἡρεσίαν, ἀπὸ
πᾶσαν ἀπρεπῇ ἐξέτασιν, καὶ ἀπὸ πᾶσαν αὐθαίρετον
δήμευσιν.

Διὰ νὰ μὴ πολλαπλασιάζωμεν ἀνωφελῆ ἀντίγραφα
καὶ ἐπαναλήψεις ἀσκόπου, παραπεμπόμεθα εἰς τὸ
κεῖνον αὐτῶν ἐκείνων τῶν συνθηκῶν, οἷον εὐρίσκεται
εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Συνθηκῶν τοῦ Μαρτίν, τόμῳ Β',
σελίδι 476 καὶ 484 τοῦ Παραρτήματος, ἐκδομένην
εἰς Γουλιγγην τὸ 1802.

Ὁ Κύριος Ἐὐδην ἔχει περιπλέον διαταγὴν νὰ μὴ
ἐμπυδίσῃ τὸ νόμιμον ἐμπόριον τῶν οὐδετέρων μὲ τὰ τῆς
Ἀνατολῆς ἐμπορεῖα, καὶ νὰ μεταχειρίζεται πρὸς αὐτοὺς
τὰ δίκαια τοῦ ἐμπολέμου μὲ μεγίστην καὶ ἀμετάτρεπτον
μετριοτήτα. Ἀναμφισβόλως δὲ, ἐὰν τὰ οὐδέτερα πλοῖα
κατεχωρῶντο τὴν σημαίαν των, εἴτε διὰ νὰ μετακομίσωσι
τὰ στρατεύματα τοῦ ἐχθροῦ, εἴτε διὰ νὰ τὸν προμηθεύσωσι
πράγματα διωρισμένα εἰς τὰς συνθήκας τοῦ 1801 ὑπὸ
τὴν ὀνομασίαν λαθρεμπορίας πολέμου ἐὰν ἤθελον νὰ βιά-
σωσιν ἀποκλεισμὸν ἐνεργείᾳ ὑπάρχοντα παρὰ τῶν πλείων
τῆς Α. Α. Μ., νὰ βοηθήσωσι φρούρια κρατούμενα παρὰ
τῶν Τούρκων, νὰ εἰσπλεύσωσιν εἰς τόπους, εἰς τοὺς ὁποί-
ους ὁ κόμης Ἐὐδην ἤθελεν ἐπιφορτισθῇ νὰ ἐμπυδίσῃ
πάντα ἀποβιβάσμων πολεμικοῦ, ὅπλων, στρατιωτικῶν
Τούρκων καὶ ζωοτροφῶν, ὁ ναύαρχος αὐτοῦ ἤθελεν εὐρεθῇ
μὲ λύπην τοῦ ἀναγκαζμένου νὰ ἀναχαιτίσῃ ἐπιχειρήσεις
τόσον ἐναντίας εἰς τὰ χρέη τῆς οὐδετερότητος.

Ἀλλ' ὅμως ἐλπίζομεν ὅτι εἰς τὴν ἀνοιγομένην πάλιν
ἔλαι αἱ οὐδέτεραι Δυνάμεις διατηροῦσαι καλλίστας σχέ-
σεις πρὸς τὴν Ῥωσίαν, καὶ ἀγαπῶσαι νὰ ἴδωσιν ὅσον
τάχιστα τελειωμένον τὸν πόλεμον, θέλουν λάβει δρα-
στικά μέτρα διὰ νὰ προλάβωσι τὰς καταχερήσεις, αἵτινες
ἤθελον τὸν ἐπεκτείνειν, καὶ θέλουν δώσῃ εἰς τὸ ἐμπορι-
κὸν τῶν ναυτικῶν τὰς διαταγὰς τὰς πλέον ἀρμοδίας νὰ
βοηθήσωσι τὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον θέλει ἔχει ὁ κόμης
Ἐὐδην, τοῦ νὰ μὴ μεταχειρισθῇ, εἰ δυνατόν, οὐδαμῶς τὰ
δίκαια, τὰ ὁποῖα παρέχει ὁ πόλεμος εἰς παρομοίας
περιστάσεις.

Ἐκ Βουκορεστίου, 30 Ἀπριλλίου.

Εὐθὺς ὡς ἐκοινοποιήθη ἡ διακήρυξις τῆς Ῥωσσίας
ἢ ἀναφερομένη εἰς τὸ περίφημον χάτι σερίφι τοῦ Σουλ-
τάνου, οἱ διερμηνεῖς τῶν Πρεσβειῶν τῆς Αὐστρίας καὶ
τῶν Κατωχωρῶν ὑπῆγαν πολλάκις εἰς τὸν Ῥεῖζ Ἐρ-
τὴν, διὰ νὰ δώσωσι πρὸς αὐτὸν ἐν ὀνόματι τῶν αὐτῶν
τῶν πλείων ἐντόνους παραιτήσεις, καὶ νὰ βιάσω-
σι τὴν Πόρταν ν' ἀποφύγῃ τὴν εἰς αὐτὴν ἐπικειμέ-
νην καταστροφὴν, ἥτις ἠδύνατο νὰ ἀντανακλασθῇ καὶ
εἰς τὴν ἐπίλοιπον Εὐρώπην. Ὁ Ὀθωμανὸς Ὑπουργὸς
ἐκώφευσεν εἰς ὅλας ταύτας τὰς παραιτήσεις. Ἀπὸ
ἐκείνου ὅτι ἡ Πόρτα δὲν εἶχε ζητήσει τὸν πόλεμον, καὶ
ἐπεθύμει μάλιστα τὴν εἰρήνην, καὶ ὅτι δὲν ἐπὶ
λεσεν αὐτὴ τὴν διακήρυξιν τῆς Ῥωσσίας ὅτι, ὡς πρὸς

περίφει, διὰ τὸ ὅποιον τὴν ἐπέπληττον, δὲν ἀπετέλειτο εἰμὴ εἰς μόνους τῆς Πόρτας τοὺς ὑπηκόους, οἳ καὶ εἶναι κύριος εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ δὲν ἔχει τὰ δῶρα λογαριασμὸν εἰς κανένα τρίτον περὶ τῶν παρ' αὐτοῦ γινομένων εἰς τὰ ἔθνη τοῦ βασιλείου. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ὁ 'Ρεῖς 'Εφέντης ὅτι εἶναι παρηγγελμένος καὶ διακηρύχθαι ἐν ὀνόματι τοῦ Σουλτάνου ὅτι ἡ τιμὴ τῆς 'Οθωμανικῆς Πόρτας δὲν ἤθελε τὴν συγχωρήσει ποτὲ νὰ ὑπακούσῃ εἰς νόμους, οἵτινες ἤθελον τὴν ἐπιβληθῇ ἀπὸ ἑνὸς καὶ ὅτι τὸ Τουρκικὸν ἔθνος ἐπρόκειρε νὰ καταλάβῃ μετὰ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας μᾶλλον παρὰ νὰ ὑποφύῃ ἑαυτὴν ταπεινώσιν· ἐτι δὲ ὅτι ὁ Σουλτάνος εἶναι πολλὰ καλὰ πεπεισμένος ὅτι πᾶσα νέα παραχώρησις ἐκ μέρους του δὲν ἤθελεν ἐπιφέρει κανέν ἐπωφελὲς ἀποτέλεσμα.

(Ἐφημ. τῶν Ἰονίων Νήσων.)

Ἐκ Παρισίων, 21 Ἀπριλλίου.

Ὁ Γαλλικὸς Ταχυδρόμος περιέχει τὰς ἐξῆς σκέψεις περὶ τῶν Ἀνατολικῶν πραγμάτων.

Ἡ κατὰ τὴν 22 Φεβρουαρίου γενομένη μεταξύ τῆς Περσίας καὶ τῆς 'Ρωσσίας εἰρήνη μέλλει νὰ αὐξήσῃ τὰς στενοχωρίας καὶ τοὺς φόβους τῆς Ἀγγλίας. Πρὸ πολλοῦ ἤδη ἡ βαθμηδὸν πρόοδος μιᾶς μεγάλης Δυνάμεως πρὸς τὸν Εὐξείνιον Πόντον καὶ τὰ ἐν τῇ Κριμαίᾳ καταστήματά της τὴν εἶχαν κάμει νὰ ὑποπτεύεται σκοπὸς, οἱ ὅποιοι τὴν προξενοῦν ἀνησυχίας. Αὐτοὶ δὲν εἶναι πλέον ἀμφίβολοι, ἀφοῦ ὁ Κουδαν ἔπαυσε τοῦ νὰ εἶναι ἐκ σύνορου, ἀφοῦ ἡ ἀπόκτησις τῆς Ἀδαζίας καὶ τῆς Μιγγραλίας ἀπέλει τὴν Τραπεζοῦνταν, τὴν Σινώπην καὶ τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας· ἀφοῦ μάλιστα διαβάντες οἱ 'Ρῶσσοι τὸν Φάσιν, ἔφθασαν εἰς τὰς πηγὰς τοῦ Κύρου καὶ ἀποκατεστάθησαν στερεῶς πέραν τοῦ ὄρους Καυκάσου, τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου περιφράγματος, τὸ ὅποιον ἐκλείετο ποτε ἀπὸ σιδηρᾶς πύλας. Ἴδου τώρα εἶναι εἰρημὴ τῆς Γεωργίας καὶ ὅλης τῆς παραλίου τῆς Κασπίας θαλάσσης ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Βόλγα μέχρι τοῦ κόλπου Γυλά· Βασιλεύουν εἰς τὴν Τύφλιν, ἣτις μέλλει νὰ ἀποκατασταθῇ τὸ μέγα ἐμπορεῖον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν πηγάζουν πολυάριθμοι πλοῖα εἰς ἐμπορικὰ μετὰ τῆς Βουλγαρίας, τῆς Καχεμίας καὶ τοῦ Θιβέτ. Πρὸς τὸ ἀξιόλογον τοῦτο μέρος διευρύνονται ἤδη αἱ ἐμπορικαὶ συνόδαι, αἱ ὁποῖαι ἐρχόμεναι ἀπὸ τῆς Ἰνδίας δέλουν νὰ ἀπαλαχθῶσιν ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸν Ἰνδοπώλιον· ἤδη ἀνοίγεται διὰ μέσου τοῦ 'Εσδρούμ μιᾶ εὐθεία ὁδὸς πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον. Τὸ Ἰσπαχὰν πάλιν καιρὸν διεταλαντεύθη μετὰ τῆς 'Ρωσικῆς καὶ τῆς Ἀγγλικῆς ἐπιρροῆς· ἀλλ' ἐνίκησεν ὁ μεγαλύτερος φόβος, τὸν ὅποιον ἐνέπνευσε τὸ στρατεύμα τοῦ στρατηγοῦ Πασκεύιτς. Ἡ Περσία παρεχώρησε τὰς σάτραπίας τοῦ 'Εριβάν καὶ Ναχικεβάν, καὶ ἡ 'Ρωσσία ἀποκτᾷ τὸ ὄρος Ἀραράτ, ὅπου κατὰ τὰς δημῶδεις παραδόσεις ἐφαζεν ἡ Κισωτὸς ἡ φέρουσα τὴν τελευταίαν ἐλπίδα τοῦ ἑσχατοῦ γένους. Ἀπὸ δὲ τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ κορυφὴν ἐκέρχονται αἱ πηγαὶ τοῦ Τίγριδος, τοῦ Εὐφράτου καὶ αἱ ποταμοὶ οἱ ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον καὶ τὴν Κασπίαν θάλασσαν.

Καθεὶς αἰσθάνεται, πόσον φοβερὰ εἶναι αὕτη ἡ θέσις. Ἀλλὰ τί πειράζει τὴν Εὐρώπην, ἐὰν τὸ ἐμπόριον ἐπαναλάβῃ τὸν παλαιὸν του δρόμον; Ἡ Ἐταιρία τῶν Ἰνδιῶν

πρέπει νὰ ἀνησυχῇ. Τί μέλει τὴν Γαλλίαν, ἐὰν αἱ ἐμπορικαὶ συνόδαι παρεκτραπέσῃ τῆς συνήθους τῶν ὁδῶν δὲν ὑπάγουν πλέον κατ' εὐθείαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς Χαλέπι καὶ εἰς Σμύρνην; Πρέπει νὰ ἐπιχειρησθῇ τὸν πόλεμον, ἐπειδὴ τὰ κυανὰ καὶ πορφυροποιίκια ἐνδύματα τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος ἤμποροῦσαν νὰ παύσων ἀπὸ τὸ νὰ ἐκέρχωνται ἀπὸ τὰ Ἀγγλικά ἐργοχειρεῖα καὶ νὰ ἐρχωνται κατεσκευασμένα εἰς λιμένα τινὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου;

Αἱ κατακτήσεις αὗται μέλλουν νὰ χειροτερεύσουν τὴν κατάστασιν τῆς Τουρκίας. Οἱ 'Ρῶσσοι, ἐὰν εὕρουν πολλὰ ἐμπόδια εἰς τὴν Εὐρώπην, δέλουν δυνηθῇ νὰ πάρουν τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐκ τῆς Ἀσίας. Καὶ τῷ ὅτι τίποτε δὲν ἤθελεν ἐμποδίσαι τὸν δρόμον ἐνὸς Εὐρωπαϊκοῦ στρατεύματος, τὸ ὅποιον ἤθελεν ἐνωθῇ μετὰ τοῦ Κύρου καὶ τοῦ ἄνω Ἀράξου. Τὰ πρῶτά του διαδήματα ἤθελον παραλύσει ὅλας τὰς δυνάμεις τῶν Πασαλίδων· εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἤθελεν ἐμδῇ εἰς τὸ 'Εσδρούμ· ἡ κυρίεσις τῆς Νικαίας, τῆς Νικομηδείας, καὶ τῆς Χρυστοπόλεως ἤθελε προηγηθῇ τῆς πτώσεως τῆς βασιλευούσης· ὁ δὲ Τάρταρος ὁ καταδυναστεύσας τὸ ὠραιότερον μέρος τῆς Εὐρώπης δὲν ἤθελε δυνηθῇ πλέον νὰ ἐπανακτήσῃ τὸν τόπον, ὅστις τὸν ἐχρησίμευσεν ὡς κοιτίς.

ΧΑΤΖΗ ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΛΙΑΝΟΣ.

Ὁ Χατζῆ Μιχαὴλ Ταλιάνος ἐγεννήθη εἰς Ἀργυρόκαστρον τῆς Ἠπείρου τὸ 1782 ἔτος. Ὁ ἰδιωτικὸς τοῦ βίος ὑπῆρξε τίμιος. Ἐχρημάτισε πραγματευτὴς ἐμπορεῖο ὡς ἐπιτοπωλεῖστον τὴν μονοπωλίαν τοῦ ταβάκου κατὰ τὴν Κοίλην Συρίαν, Μικρὰν Ἀσίαν καὶ Κύπρον· καὶ τὸ ἐπιχειρήμα τοῦτο τὸν ἐχρημάτισεν ὄχι μικρὰν περιουσίαν. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως εὐρεθεὶς εἰς Κύπρον, καθ' ὃν καιρὸν οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἔσφαζον ἀνιλεῶς τοὺς ὅσοι ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς χριστιανούς δὲν ἀπηρνοῦντο τὴν πίστιν διὰ νὰ δεχθῶσι τὸν Μωαμεθισμόν, καὶ κινηθεὶς εἰς οἶκτον ἀπὸ τὴν φρικτὴν θέσιν τῶν χριστιανῶν, κατάρθωσε νὰ σώσῃ ἐπὶ τινος πλοίου ἀρκετὰς οἰκογενείας καὶ ἄλλας ψυχὰς, καὶ τὰς μετεκόμισε δι' ἐξόδων του εἰς Τεργέστην.

Εἰς Τεργέστην διέτριψεν ὀλίγον καιρὸν. Μανθάνων δὲ τὰ κατορθώματα τῶν Ἑλλήνων, δὲν ὑπέφερε νὰ μένῃ ἔξω τοῦ ἱεροῦ τούτου σταδίου, ὅθεν μετέβη ἐκ Τεργέστης εἰς Βενετίαν, καὶ ἐκεῖ συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ Ἐμμανουὴλ Ὁρφανοῦ Κρητὸς ἐπρωμηθεύθη ἱκανὰ τουφέκια διὰ νὰ τὰ φέρῃ μετ' ἑαυτοῦ εἰς Κρήτην, ὅπου ἐσκόπευε νὰ ὑπάγῃ. Ἡ τότε κατάστασις τῆς Κρήτης διὰ τὰ πλημμυροῦντα ἐκεῖ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα τὸν ἔκαμε ν' ἀλλοιάξῃ σκοπὸν καὶ νὰ ἔλθῃ κατ' εὐθείαν εἰς Ναύπλιον, ὅπου, ἀφοῦ ἔδωκε τὰ τουφέκια ταῦτα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀπεφάσισε δι' ἰδίων ἐξόδων του νὰ διέλθῃ τὸ τοῦ πολέμου στάδιον.

Ἐπιδέξιος ὢν ἱππεὺς, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ προσκολληθῇ εἰς τὸ ἰππικὸν [ἀφοῦ μάλιστα ὁ ἀνδρεῖος αὐτοῦ ἀρχηγὸς Χατζῆ Χρήστος Βούλγαρης εἶχε ληφθῇ αἰχμάλωτος], εὗρηκε δὲ κατὰ τοῦτο πρόθυμον τὴν Κυβέρνησιν, καὶ μάλιστα τὸν ἴδτε πρόεδρον τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας Γεώργιον Κουκουριώτην, ὅστις καὶ ἰδιαίτερος τὸν ἐσύμπλεξε. Κάμποσα ἔργα τολμήσας αὐτοῦ, οὐ μὲν σημαντικὰ, γενναῖα ὁμῶς καὶ σπάνια, τὸν ἐπρόδιδασαν

εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Στρατηγοῦ. Δὲν τὸν ἐσύντρεξαν ὅμως καὶ αἱ περιστάσεις, διὰ νὰ φθάσῃ ὀγρήγορα εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν σκοπὸν του, δηλαδὴ τὴν σύστασιν ἱππικοῦ. Μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Μεσολογγίου καὶ τὴν εἰς Ναύπλιον ἐπιστροφὴν τῶν λειψάνων τῆς ἀθανάτου ἐκείνης φρουρᾶς, εἰς μίαν δημηγορίαν τοῦ Γ. Γενναδίου ἔγεινε γενικὴ ἀπόφασις τῶν στρατιωτῶν νὰ ἐκστρατεύσουν πάλιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ· ἐζητήθησαν ὅλοι οἱ ἱπποὶ τῶν ἐν Ναυπλίῳ σημαντικῶν, καὶ εἰς τὸ συστηθὲν οὕτω ἱππικὸν διωρίσθη ὁ Χατζῆ Μιχάλης ἀρχηγός, ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀτάκτου Ἱππικοῦ. Ἐξεστράτευσεν κατ' ἀρχᾶς εἰς Τριπολιτσάν μετὰ τοῦ τακτικοῦ ἱππικοῦ, ὅπου εἰς μίαν σχεδὸν ὥραν περικυκλώσαντες τέσσαρας λόχους τοῦ τακτικοῦ τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἠφάνησαν κατὰ κράτος. Μετὰ τὴν νίκην ταύτην μετέβη εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, εὐπειθὲς δὲ πάντοτε εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, ἠκολούθησε πρῶτος τὸν αἰμῆστον Καραϊσκάκη, καὶ συνέβαλε τὰ μέγιστα μὲ τὰς συμβουλὰς καὶ τὸ παράδειγμά του εἰς τὸ νὰ γνωρίσουν καὶ οἱ λοιποὶ ὁπλαρχηγοὶ μὲ εὐχαρίστησιν τὸν Καραϊσκάκη ἀρχηγὸν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Ἡ ἱστορία θέλει μᾶς περιγράψει λεπτομερῶς τὰς μάχας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ὁ Χατζῆ Μιχάλης ἐξῆλθε πάντοτε νικητής. Τὰ ὀνόματα τῆς Ἀράχουσας, τοῦ Σάλωνος, τοῦ Διδύμου, τοῦ Φαληρέως μᾶς ἀναμνησκούν τὰ κατορθώματα τοῦ Χατζῆ Μιχάλη. Ὁ μακαρίτης Καραϊσκάκης ἔλεγε πάντοτε ὅτι, ἂν δὲν εἶχα τὸν Χατζῆ Μιχάλην, δὲν κατ' ὥρθονα τίποτε.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καραϊσκάκη καὶ τὴν πτώσιν τῶν Ἀθηνῶν ἐπιστρέψας εἰς Πελοπόννησον, διετήρησε σχεδὸν ἓν ἔτος μὲ ἄκραν ἐπιμονὴν καὶ δι' ἰδίων ἐξόδων τὸν περισσότερον καιρὸν τὸ ἱππικὸν τοῦτο. Κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα, ὅταν τὰ πράγματα τῆς Κρήτης ἤρχισαν νὰ ἀνορθοῦνται, μετέβη ἐκεῖ μετὰ τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἱππικοῦ. Πολλοὶ καὶ ἀλλεπάλληλοι περιστάσεις τὸν ἐναντιώθησαν· ἀλλ' ἡ γενναϊότης καὶ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ ἐνίκησαν ὕλας. Διορισθεὶς παρὰ τοῦ Κρητικοῦ Συμβουλίου ἀρχηγὸς τοῦ βοηθητικοῦ σώματος, μετέβη τέλος εἰς Σφακίαν, ὅπου ὑποφέρων παντοειδεῖς ἐλλείψεις, ἐνεκαρτέρησεν ὅμως μὲ ἀξιοθαύμαστον σταθερότητα τέσσαρας σχεδὸν μῆνας. Εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν ὅχι μόνον τοὺς ὑπ' αὐτὸν στρατιώτας ἐξοικονομῶν ἰδία, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ παράδειγμα καὶ τὰς καλὰς συμβουλὰς ἐνέπνεε τὸν σπάνιον ἐνθουσιασμὸν του εἰς τὰς ψυχὰς πολλῶν ἀρχηγῶν τῆς Διότητος του πατρίδος Κρήτης.

Τέλος πάντων τὴν 9 τοῦ παρελθόντος Μαΐου, θεωρῶν τὰς μεγάλας κατὰ τῶν χριστιανῶν ἐτοιμασίας τοῦ ἐχθροῦ, ἐστοχάσθη νὰ ἀντιπερισπάσῃ τὸν ἐχθρόν. Ὅθεν παραλαβὼν μέρος τοῦ ἱππικοῦ, μέρος τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του πεζικοῦ καὶ τινὰς Κρήτας, ἐπρόλαβε τοὺς ἐχθροὺς, προσέβαλε τὸν παῖδαν τῆς Ρεθύμνης, τὸν ἔτρεψεν εἰς φυγὴν, τοῦ ἐφόνευσεν ἱκανοὺς, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ χαράκωμα τοῦ Φραγκοκαστέλλου μὲ ἱκανὰ λάφυρα.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συσσωματωθέντες καὶ οἱ τρεῖς πασάδες τῆς Κρήτης, ἐστρατοπέδευαν ἔξω τοῦ παλαιοῦ τούτου φρουρίου· ἐκεῖ καὶ ὁ ἀλγέρομῆλος οὗτος

στρατηγὸς ἀπεφάσισε νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν πόλιν ἰσχυρὸν τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ἀφοῦ ἔθεσε τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του εἰς τρία χαρακώματα ἀντιπαρέταξε τὸ ἱππικὸν του, συνιστάμενον ἀπὸ 70 ἱπποὺς, ἐναντίον τοῦ ἐχθρικοῦ συνιστάμενου ἀπὸ 400 περίπου. Δὺς ἔτρεψε τὸν ἐχθρόν. Κατὰ δὲ τὴν τρίτην προσβολὴν γινόμενης πεισματικῆς συμπλοκῆς ἐφθάθησαν πολλοὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, καὶ κατ' αὐτὴν ἔπεσεν ἐνδόξως καὶ ὁ Χατζῆ Μιχάλης.

Ὁ Χατζῆ Μιχάλης ἦτον ἀνδρεῖος, πιστὸς, τιμιότατος, σταθερὸς καὶ εἰς ἄκρον φιλόπατρις. Ἦως χρηστὸς, χαίρει!

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Κύριε.

Δὲν ἔκριν' ἀναγκαίαν τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐγκλεισμένων ἐγγράφων, ἀρκούμενος εἰς τὴν εὐαρέστησιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὴν ὁμολογίαν τοῦ διορισθέντος ἀνωτέρου μου, ἀρκούμενος εἰς τὴν μαρτυρίαν τῆς συνειδήσεώς μου. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἄλλοι νεωστὶ παύσαντες, ὡς κ' ἐγὼ, τοῦ ὑπουργήματός των ἐδημοσίευσαν τὰ αὐτὰ, κ' ἐπειδὴ τὸ Προσωρινὸν τοῦ Ναυπλίου Διοικητήριον ἔπαυσε πρὸς τῆς καταστάσεως τῶν ἑκτάκτων ἑπιτρόπων, παρακαλῶ νὰ δημοσιευθῶν καὶ ταῦτα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 22 Μαΐου 1828.

Ὁ φίλος σας

N. Γ. Παγκαλάκης.

Ἀρ. 659.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὸν Κύριον N. Παγκαλάκη.

Ἡ ἀναφορά σου τῆς 19 τοῦ παρόντος ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου, κ' ἐπαρατήρησε τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἡ Γενικὴ Γραμματεία κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Ε. σπεύδει ν' ἀπαντήσῃ εἰς αὐτὴν, καὶ νὰ σέ εἴπῃ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι πληροφορημένη περὶ τῆς τιμιότητος τοῦ χαρακτήρός σου, καὶ δὲν ἔχει τι ἐναντίον τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν χρεῶν σου κατὰ τὴν γραμματείαν τοῦ παύσαντος Προσωρινοῦ Διοικητήριου τοῦ Ναυπλίου.

Τῇ 22 Ἀπριλλίου 1828, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Συνήπτετο καὶ ἕτεροι ἐγγράφων τοῦ αὐτοῦ εἴδους τοῦ πρώην Διοικητοῦ τοῦ Ναυπλίου, ἀλλ' ὡς σύμφωνον μὲ τὸ ἀνωτέρω, παραλείπεται.